ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

0

П

Ο δομημένος χώρος, αντίθετα από τον φυσικό, είναι ανθρωπογενής, με χαρακτηριστικότερη μορφή την κατοικία. Τα κατοικήσιμα οικοδομήματα, ως μέρη του αστικού περιβάλλοντος, μαζί με άλλα αρχιτεκτονήματα, δρόμους, πεζοδρόμια, πλατείες κ.λπ. διαμόρφωσαν το αστικό τοπίο. Έναν τόπο, «απέναντι» από το λεγόμενο φυσικό τοπίο, ο οποίος ανέκαθεν μου δημιουργούσε ένταση - σε ό,τι αφορά το οπτικό ερέθισμα.

Από μικρός, βλέποντας τα μεγάλα κτίρια, τους σταθμούς των τρένων και τα εργοστάσια, ένιωθα αυτό το δέος της κλίμακας και του ρυθμού εξέλιξης. Κτίρια, όπως το ξενοδοχείο Χίλτον, στη γειτονιά του οποίου μεγάλωσα, έπαιξαν πολύ σημαντικό ρόλο στη μετέπειτα απόφασή μου, σαν φωτογράφος να ειδικευτώ στην αρχιτεκτονική φωτογραφία. Βέβαια, την ίδια εποχή (τη δεκαετία 1960-1970) έζησα και τη βαρβαρότητα της κατεδάφισης των νεοκλασικών κατοικιών που έδιναν για αντιπαροχή.

Όταν μεγάλωσα έμαθα πολύ περισσότερα γι' αυτό το αστικό μόρφωμα της τσιμεντοποίησης, που δημιούργησε έναν από τους πιο αντι-αισθητικούς αστικούς ιστούς, την πόλη της Αθήνας.

Το στοίχημα ήταν και παραμένει να εικονογραφώ τα «διαμάντια» που υπάρχουν στην πόλη, φωτογραφίζοντάς τα μέσα από αισθητικές εξερευνήσεις

Το 2003 είχα την ευκαιρία να εικονογράφησω το βιβλίο/λεύκωμα του Νίκου Βατόπουλου «Το Πρόσωπο της Αθήνας», εκδόσεις Ποταμός, και πιο πρόσφατα, το 2021, φωτογράφισα τα 134 (από τα συνολικά 200) κτίρια της επετειακής έκδοσης «Αθήνα 200 Χρόνια 200 Κτίρια», εκδόσεις grad review, που επιμελήθηκε ο αρχιτέκτονας-εκδότης Μανώλης Αναστασάκης.

What stimuli/influences urged you to turn towards the built environment, and what are your pursuits in photographing

The built environment, in contrast to the natural, is man-made; its most characteristic form is the space we call residence. Dwellings, as part of the urban environment, together with other buildings, streets, sidewalks, squares, etc., shape the urban landscape. A landscape, in opposition to the so-called natural landscape, which always gave me a tense feeling - in terms of visual stimulation. From a young age, seeing the big buildings, the train stations, and factories, I felt this awe at the scale and pace of development. Buildings, such as the Hilton Hotel, in the neighborhood in which I grew up, played a very important part in my later decision to specialize in architectural photography. At the same time, of course (the 1960s-1970s), I also experienced the brutality of the demolition of neoclassical houses. Growing up, I learned much more about this urban formation of cementing, which created one of the most anti-aesthetic urban fabrics, the city of Athens. The bet was and remains to illustrate the "diamonds" that still exist in the city, photographing them through aesthetic explorations and walks.

> In 2003 I had the opportunity to illustrate Nikos Vatopoulos' book/scrapbook "The Face of Athens", by Potamos publications, and most recently, in 2021, I photographed 134 (out of a total of 200) buildings of the anniversary edition "Athens: 200 Years, 200 Buildings", publications grad review, edited by architect-editor Manolis Anastasakis.

Θεωρείτε ότι η δουλειά σας μοιάζει με εκείνη ενός ντοκιμαντερίστα; Οι εικόνες σας αφηγούνται ιστορίες και επικοινωνούν την αλληλεπίδραση του έργου με το περιβάλλον;

Η εικονογράφηση των έργων μεγάλης κλίμακας γίνεται με πολλές φωτογραφίες. Οι εξωτερικές λήψεις επικοινωνούν την αλληλεπίδραση του έργου με το περιβάλλον, ακόμα και σε ό,τι αφορά την οικολογική ισορροπία - πόσο μάλλον όταν αυτή έχει υποστεί σοβαρό κλονισμό. Επομένως, το ζητούμενο είναι οι φωτογραφίες να αναδεικνύουν τη συνύπαρξη δομημένου και φυσικού περιβάλλοντος.

Μαζί με τις φωτογραφίες των εσωτερικών χώρων του κτιρίου δημιουργείται μια συλλογή φωτογραφιών, που αν ήταν κινηματογραφικό έργο, ναι θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε ντοκιμαντέρ. Όμως εδώ θα πρέπει να τονίσω ότι σε αυτή τη συλλογή κάθε φωτογραφία δεν χάνει την αυτονομία της. Καθεμία αποτελεί ντοκουμέντο μιας χρονικής στιγμής. Στην περίπτωση της τεκμηρίωσης ενός έργου αυτό είναι πολύ σημαντικό, όχι μόνο για τον «ιστορικό του μέλλοντος», γιατί τα κτίρια κάθε περιόδου του ανθρώπινου πολιτισμού αντανακλούν, μέσω της αρχιτεκτονικής τους, τη νοοτροπία, τις τέχνες, τα τεχνολογικά επιτεύγματα της εποχής τους.

Do you consider your work to be similar to that of one documentary filmmaker? Your images tell stories and communicate the interaction between the project and the environment?

Illustration of large-scale works is done with many photos. Exterior shots communicate the project's interaction with the environment, even in relation to the ecological balance especially when it has suffered a serious shock. Therefore, the point is that the photos highlight the coexistence of the built and natural environments. Along with the photos of the interior of the project, a collection of photos is created; if it was a film project, yes, we could call it a documentary. But here, I should emphasize that in this collection, each photo does not lose its autonomy. Each constitutes a document of a moment in time. This is very important and not only for the "future historian", in the case of documentation of a work, since buildings reflect through their architecture the mentality, the art, and the technological achievements of their time.

Νιώθετε κάποια ευθύνη και πώς τη διαχειρίζεστε;

Ένιωσα ευθύνη το 2016, όταν ύστερα από ανάθεση φωτογράφισα το Βαλλιάνειο κτίριο της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος, που είναι μέρος της Αθηναϊκής τριλογίας. Η φωτογράφιση διήρκησε ένα χρόνο και έγινε όταν έκλεισε η Βιβλιοθήκη για το κοινό, ενόψει της μετεγκατάστασής της στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.

Φωτογράφισα όλους τους εσωτερικούς χώρους και όλο το εξωτερικό μέρος του κτιρίου. Οι φωτογραφίες αυτές σίγουρα είναι ένα ιστορικό ντοκουμέντο μιας εποχής, αφού είναι η τελευταία εικόνα της ΕΒΕ στο Βαλλιάνειο κτίριο. Είναι η πιο υπεύθυνη δουλειά στην καριέρα μου, μαζί με τη φωτογράφιση των εργασιών για την ανακατασκευή/ανακαίνιση του πρώην ξενοδοχείου Χίλτον, που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Do you feel some responsibility, and how do you manage it?

I felt a sense of responsibility in 2016 when I was commissioned to photograph the Vallian building of the National Library of Greece, which is part of the Athenian trilogy. The photoshoot lasted a year, and it was done when the Library was closed to the public, in view of its relocation to the Stavros Niarchos Foundation Cultural Center.

I photographed all interior and exterior parts of the building. These photos are definitely a piece of histor-

ical document of an era since it is the last image of EBE in the Vallian building. It is the most responsible job in my career, along with photographing the former Hilton hotel

> ΠΛ Στις μέρες μας, συχνά δεν υπάρχουν ορατές ή σαφείς ενδείξεις των χρήσεων ενός κτιρίου. Ποιες τεχνικές ή εργαλεία χρησιμοποιείτε σε κάθε φωτογράφιση για να γίνει καλύτερα αντιληπτό το έργο στον κόσμο;

reconstruction/renovation, currently under development.

Όπως στην τυπολογία της τυπογραφίας αλλάζουν οι γραμματοσειρές, αλλά το κείμενο παραμένει ίδιο, έτσι και στην αρχιτεκτονική φωτογραφία το περιεχόμενο δεν αλλάζει - όταν αλλάζει η φόρμα. Υπάρχει αυστηρό πρωτόκολλο προσέγγισης και επεξεργασίας, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο φωτογράφος χάνει την ταυτότητά του κάνοντας αποτύπωση του έργου.

Οι τεχνικές και οι μέθοδοι φωτογράφισης δεν έχουν αλλάξει σχεδόν καθόλου.

Στη σημερινή εποχή, όμως, η ψηφιακή τεχνολογία δίνει πολύ περισσότερο «χώρο» στο μυαλό του φωτογράφου, ο οποίος την εποχή του φιλμ έπρεπε να λύνει διαρκώς δύσκολα τεχνικά προβλήματα, όπως, για παράδειγμα, τη διόρθωση της προοπτικής στις εξωτερικές λήψεις, τη θερμοκρασία χρώματος στις εσωτερικές και άλλα.

Η διαφορά με την εποχή του φιλμ είναι ότι όταν τελείωναν οι λήψεις, τέ- PL λειωνε και η δουλειά. Υπήρχαν και περιπτώσεις που τα φιλμ τα έπαιρνε ο πελάτης από το εργαστήριο. Τώρα μόλις τελειώσουν οι λήψεις, ξεκινάει η δουλειά στον υπολογιστή, η οποία μπορεί να κρατήσει αρκετές μέρες. Έχουμε, όμως, απόλυτο έλεγχο της ποιότητας της εικόνας που θα κάνουμε "save".

Σε κάθε περίπτωση το έργο φωτογραφίζεται έτσι ώστε να γίνει αντιληπτό από τον αναγνώστη-θεατή και ο οποίος συνειδητά ή ασυνείδητα εκτός από το περιεχόμενο θα αντιληφθεί και την αισθητική γραφή του φωτογράφου που το αποτύπωσε.

Nowadays, there often aren't any visible or clear indications of the buildings' use. What techniques or tools do you use in every photo shoot to make the work better perceived by the public?

As in typographic typology the fonts change, but the text remains the same, so does the architectural photography: the content does not change when the form changes. There is a strict approach and processing protocol, but this does not mean that the photographer loses his identity by capturing a project.

> The techniques and methods of photography haven't changed much, if at all.

In today's age, however, digital technology gives more space to the mind of the photographer, who, at the time of the film, had to constantly solve difficult technical problems, such as correcting perspective on exterior shots, indoor color temperature, and more. The difference with the film era is that when the shots were finished, the work was over. There were also cases where the film was taken by the customer himself from the laboratory. Now, as soon as the shooting ends, computer work begins, which can last several days. However, we now do have absolute quality control of the image that we will "save." In any case, the work is photographed so as to be perceived by the reader-viewer, who, consciously or unconsciously, in addition to the content, will also perceive the aesthetics of the photographer who captured it.

Υπάρχουν οδηγίες ή δεσμεύσεις από τον αρχιτέκτονα;

Η αλήθεια είναι ότι όσο καλύτερα διαβάζουμε το έρνο ενός αρχιτέκτονα, τόσο καλύτερα μπορούμε να το προσεγγίσουμε φωτογραφικά. Ο αρχιτέκτονας μας ξεναγεί στο έργο του, αποκαλύπτοντας, κυρίως, το concept, την αισθητική του ιδιαιτερότητα, την προσωπικότητά του, τη λειτουργικότητά του και ό,τι αφορά τη σχεδίαση.

Μετά από αυτή την «ξενάγηση», όπου συγκεντρώνουμε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες που χρειάζονται, ακόμα και μια απλή βόλτα θα μας αποκαλύψει τη «μαγική εικόνα». Αυτό που πολλές φορές ακόμα και ο ίδιος ο αρχιτέκτονας ανακαλύπτει κοιτώντας τις φωτογραφίες. Τότε η φωτογράφιση έχει πετύχει 100% και επιβεβαιώνεται η συνεργασία αρχιτέκτονα - φωτογράφου.

Are there any instructions or commitments from the

The truth is that the better we read an architect's work, the better we can approach it photographically. The architect takes us on a tour of his work, revealing, mainly, the concept. its aesthetic specificity, its personality, its functionality, and its design.

After this tour, where we gather all the necessary information needed, even a simple walk reveals a magic picture which often, even the architect himself finds out by looking at the photographs. Then the photo shoot is 100% successful. and the collaboration between the architect and the photographer is confirmed.

Υπάρχει αντικειμενική απεικόνιση ή οι φωτογραφίες σας εμπεριέχουν την προσωπική σας ματιά;

Σίγουρα υπάρχει η προσωπική ματιά, επηρεάζεται όμως σημαντικά από την ιστορία ενός κτιρίου, όπως επίσης από το φως, τον περιβάλλοντα χώρο, ακόμα και από την ψυχολογική στιγμή της συγκεκριμένης στιγμής.

Αυτό, δεν σημαίνει ότι δεν θα σεβαστώ την αισθητική και τον σχεδιασμό του, έτσι ώστε να αποδώσω όλες τις πληροφορίες και τα συναισθήματα που απορρέουν από αυτό.

Do you think there is such a thing as an objective presentation, or do your photos include your personal view?

There is certainly the personal view, but it is significantly influenced by the building's history, as well as the light, the surrounding space, and even by the psychology of the particular moment. However, this does not mean that I will not respect the aesthetics and design of the building, so I present all the information and feelings that flow

Ο Βασίλης Μακρής είναι επαγγελματίας φωτογράφος από το

Vasilis Makris has been a professional photographer since

1985, ειδικευμένος στην αρχιτεκτονική και βιομηχανική φωτογραφία.

Συνεχίζοντας μέχρι σήμερα τις επαγγελματικές του δραστηριότητες, δι-

δάσκει αρχιτεκτονική και βιομηχανική φωτογραφία στην Ακαδημία Δημιουργικής Φωτογραφίας Leica, στην Αθήνα [Leica Akademie Greece] και

καθοδηγεί σεμινάρια και εργαστήρια που, επίσης, διοργανώνει η Leica Akademie Greece. Είναι μέλος του $\Delta\Sigma$ του $O.\Sigma.\Delta.\Pi.\Pi.\Delta.\Phi$. "ΦΟΙΒΟΣ".

1985, specializing in architectural and industrial photography.

Continuing his professional activities to this day, he teaches

architecture and industrial photography at the Academy Creative

Photography Leica in Athens [Leica Akademie Greece] and leads seminars

and workshops that are also organized by Leica Akademie Greece. He is

a member of its Board of Directors O.S.D.P.P.D.F. PHOEBUS.

Η αυστηρή προσέγγιση έχει να κάνει, κυρίως, με τη θέση της Είναι ένα αστικό τοπίο που μεταβάλλεται συνεχώς, όχι απαραίτητα προς ένταση της παρακμής της, που με εμπνέει και με γοητεύει ακόμη.

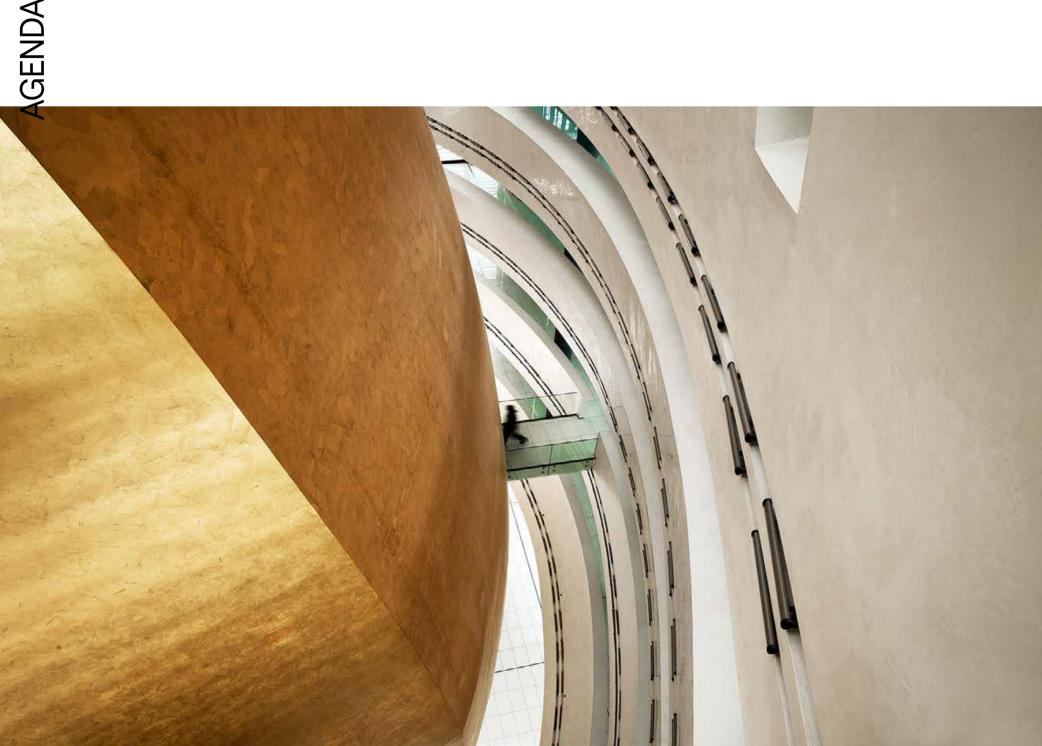
το καλύτερο, παρόλα αυτά είμαι «ερωτευμένος» μαζί της. Είναι αυτή η

Τα νέα παιδιά, από την άλλη, μέσα από αυτή την παρακμή δημιουργούν ένα νέο φορτίο, με ανανεωμένη διάθεση και αισιοδοξία. Αυτή τη φρεσκάδα τη βλέπω και στη ματιά των μαθητών. Με τις φωτογραφίες τους αποκαλύπτουν τη δική τους πόλη, που είναι πιο πολύ δικό τους στέκι. Ένα καινούριο στέκι, όπου οργανώνουν τη δική τους υπέρβαση. Και αυτό οφείλουμε να το σεβαστούμε!

- You are among the few if not the only one to have photographed so many buildings in Athens. Is Athens a beautiful city, and do we appreciate it as much as we should?
- Indeed, I have photographed the most important (and not only) buildings of Athens. And I'm still photographing new projects. I'm in a relationship with Athens, as the climber is in a relationship with the mountain. I like this city very much!

It's a constantly changing cityscape, not necessarily for the better; still, I'm in love with it. It's the intensity of its decline that still inspires and fascinates me.

Young people, on the other hand, through this decadence, feel electrified, with renewed mood and optimism. I also see this freshness in the way the students see the world. Through their photos, they reveal their city, their special hang-out spot. Their hang-out post, however new, is a place for them to organize their own transcendence, and that is something we ought to respect.

Σε μια αναμόρφωση παλιού κτιρίου, η εικόνα μπορεί να αποδώσει ρεαλιστικά τον διάλογο ανάμεσα στο χτες και το σήμερα;

ταμόρφωσης, έτσι ώστε ο αναγνώστης-θεατής να μπορεί να «διαβάσει» ολόκληρη την ιστορία του έργου μέσα στην πορεία του στον χρόνο.

In a makeover of an old building, can the image realistically represent the dialogue taking place between

Of course, this "dialogue" can be presented if we create a

ΠΛ Διδάσκετε στην Ακαδημία Δημιουργικής Φωτογραφίας Leica και συναστρέφεστε κυρίως με νέους ανθρώπους. Σας βοηθάει αυτό να καταλαβαίνετε τις αλλαγές που συντελούνται, να κινείστε στους ρυθμούς μιας κοινωνίας που αλλάζει, να κατανοείτε τις εξελίξεις

Στην Ακαδημία Δημιουργικής Φωτογραφίας Leica, διδάσκω αρχιτεκτονική και βιομηχανική φωτογραφία από το 2006. Όπως έχω πει ξανά, η σχέση μου με τους σπουδαστές είναι «δούναι και λαβείν». Αυτό σημαίνει ότι δίνω αυτά που ξέρω, όλα όσα ξέρω δηλαδή, αλλά παίρνω και από αυτούς.

Αυτό που εισπράττω περισσότερο από τα νέα παιδιά είναι το πνεύμα και η νοοτροπία της εποχής. Στοιχεία που με κρατάνε σε εγρήγορση και 🔾 VM

Έτσι, η σχέση μου με την πραγματικότητα είναι πιο λυτρωτική και αυτό

You teach at the Leica Akademie of Creative Photography, and you mostly socialize with young people. Does this help you to understand the changes that are taking place, move to the rhythm of a changing society, to understand

At the Leica Akademie of Creative Photography, I have been teaching architectural and industrial photography since know, everything I know, but I also receive from them.

> the spirit and the mentality of the time, elements that keep me on alert and (mainly) always updated with regard to the developments of the time. So my relationship with reality is more liberating, and that makes me a better person - and photographer.

Πώς εξελίσσεται η φωτογραφία στην Ελλάδα - ποιο είναι το

 ∞

01

Είναι πολύ υψηλό, ειδικά στο φωτο-ρεπορτάζ. Η αρχιτεκτο-(σχετικά) μεγαλύτερες ηλικίες. Το είδος αυτό απαιτεί πείρα αλλά και

ενημέρωση. Δεν υπάρχει κάτι που γίνεται στην τύχη. Απαιτεί μέθοδο, πειθαρχία, προγραμματισμό και πολύ καλή επικοινωνία. Γενικότερα μία οργάνωση που τη φέρνει ο χρόνος - εκτός από τις σπουδές και την ενημέρωση. Με την έννοια αυτή, οι φωτογράφοι (και όχι μόνο της αρχιτεκτονικής φωτογραφίας) έχουμε τον χρόνο σύμμαχό μας.

Οι Έλληνες φωτογράφοι της αρχιτεκτονικής φωτογραφίας δεν έχουμε να Ζηλέψουμε τίποτα απολύτως από τους ξένους συναδέλφους

Ειδικά τώρα, στην εποχή του διαδικτύου, που έχουμε όλοι την ίδια ενημέρωση για όλα όσα συμβαίνουν στον κόσμο.

Κατά τα άλλα, η εξέλιξη της φωτογραφίας και όχι μόνο στην Ελλάδα, δεν γνωρίζουμε ποια θα είναι. Οι ενσωματωμένες φωτογραφικές μηχανές στα κινητά τηλέφωνα και το φαινόμενο του Instagram εκφύλισαν την τέχνη της φωτογραφίας. Φωτογραφίζουν όλοι

Όταν αγοράζεις ένα πιάνο, όμως, δεν είσαι πιανίστας. Αντίθετα, όταν αγοράζεις μία φωτογραφική μηχανή, είσαι φωτογράφος(;).

Ευτυχώς στην εφαρμοσμένη φωτογραφία -και κυρίως στην αρχιτεκτονική και βιομηχανική φωτογραφία- αυτά δεν υπάρχουν. Η αγορά αυτή εξακολουθεί να έχει μεγάλες απαιτήσεις στις οποίες μόνο έμπειροι επαγγελματίες φωτογράφοι μπορούν να αντεπεξέλθουν.

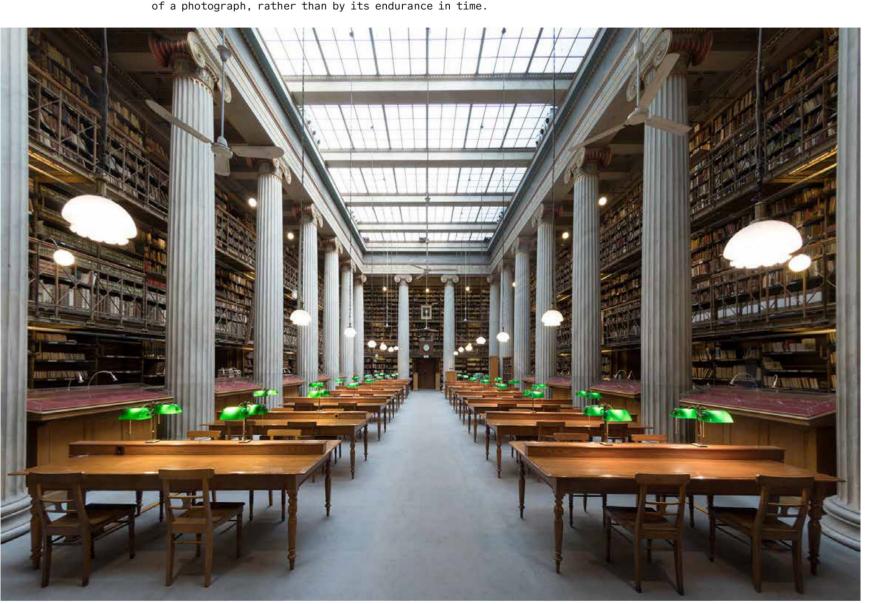
How is photography advancing in Greece — what is the level of young photographers?

> It is very high, especially in photojournalism. Architecture photography, however, requires photographic maturity - and more. This is also the reason we find (relatively) older ages in architectural photography. This type requires experience but also to be up to date. Nothing happens by chance. Everything is done through a method, discipline, planning, and very good communication. Generally speaking, it's a form of organization that comes over time, studies and education aside. In this sense, photographers (not only architecture photographers) have time as our ally. Greek photographers are every bit equal to their foreign colleagues. Especially now, in the age of the internet, when we all have the same information on everything happening in the world.

> Other than that, we have little knowledge as to what photography will evolve into, and I'm not talking only about Greece. Mobile phones with built-in cameras, as well as the Instagram phenomenon, degenerated the art of photography. Everyone is taking pictures. When you buy a piano, however, you are not a piano player; so if you buy a camera, you're a photographer.

Thankfully, in applied photography - and especially in architectural and industrial photography - these issues do not exist. This market still has great demands with which only experienced professional photographers can

Στο βιβλίο σας «Εισαγωγή στην Αρχιτεκτονική Φωτογραφία» λέτε ότι το συγκεκριμένο είδος απαιτεί αυστηρή προσέγγιση και ειδικές γνώσεις, τι εννοείτε;

φωτογραφικής μηχανής. Επίσης, η ενημέρωση σχετικά με το έργο, που ανα-

Η θέση, όμως, της φωτογραφικής μηχανής είναι το πιο σημαντικό. Θα πρέ-

πει να ακολουθήσουμε τους άξονες συμμετρίας, για παράδειγμα, χωρίς να έχουμε αποκλίσεις. Θα πρέπει, επίσης, να έχουμε στοιχεία της κλίμακας

Οι ειδικές γνώσεις έχουν να κάνουν με τα εργαλεία: μηχανή - φακός -

τρίποδο, κ.λπ., αλλά και με τα λογισμικά επεξεργασίας στον υπολογιστή.

Το ζητούμενο είναι να έχουμε μία αρχιτεκτονική φωτογραφία που να πα-

ράγει την ίδια ένταση, τόσο από το περιεχόμενο, όσο και από τη φόρμα.

approach and special knowledge; what do you mean?

In your book "Introduction to Architectural Photography," VM

you say that this specific species requires a strict

The strict approach has to do, above all, with the camera

position. Also, being informed about the project, as I said in an earlier question, is essential. Yet the position of

the camera is the most important. we must follow the axes

of symmetry, for example, without having any deviations. We

should also have some clue about the scale and the location of the project. Special knowledge has to do with tools:

camera, lens, tripod, etc., but also with editing software

The point is to have an architectural photograph where the

Μπορεί μια εμπορική φωτογράφιση να είναι και καλλιτεχνική;

Φυσικά και μπορεί μία εμπορική φωτογραφία να είναι και

Can a commercial photoshoot also be artistic? Would you

Yes, of course, a commercial photo can also be artistic. Very large works in painting, sculpture, music, and cinema were made after a commission to the artist. A commercial photo (that is, the professional photo that has use and

application) is a photograph that's been mainly confirmed by the publishers' market. Unlike self-identifying artistic

photographs, which are at an average level, commercial

photos have a very long resistance to time, something

that, in addition to making them timeless, also makes them

artistic. There is no other way to define the artistic value

same intensity derives both from content and form.

Θέλετε να μας εξηγήσετε τα χαρακτηριστικά και τις διαφορές τους;

καλλιτεχνική. Πολύ μεγάλα έργα στη ζωγραφική, τη γλυπτική, τη μουσική και τον κινηματογράφο, έγιναν ύστερα από ανάθεση στον καλλιτέχνη. Η εμπορική φωτογραφία (η επαγγελματική δηλαδή φωτογραφία που έχει χρήση και εφαρμογή) είναι μία φωτογραφία που έχει επιβεβαιωθεί, κυρίως, από

Αντίθετα από τις αυτο-προσδιοριζόμενες καλλιτεχνικές φωτογραφίες, που βρίσκονται στο επίπεδο του μέτριου, οι εμπορικές φωτογραφίες έχουν πολύ μενάλη αντοχή στον χρόνο, κάτι που εκτός από διαχρονικές τις κάνει και καλλιτεχνικές. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να ορίσουμε την καλλιτεχνική αξία μίας φωτογραφίας, παρά μόνο από την αντοχή της στον χρόνο.

explain to us their features and differences?

φέρω σε προηγούμενη ερώτηση, είναι πολύ ουσιαστική.

του έργου και της τοποθεσίας που βρίσκεται.

την αγορά των εκδοτών.

Βεβαίως μπορεί να αποδοθεί αυτός ο «διάλογος», εφόσον δημιουργήσουμε μία αφήγηση με φωτογραφίες από την υπάρχουσα κατάσταση του κτιρίου -τις εργασίες προόδου της αναμόρφωσης- και από το καινούριο κτίριο αφού ολοκληρωθεί.

Οι φωτογραφίες αυτές θα καλύψουν όλο το φάσμα της αναμόρφωσης / με-

yesterday and today?

narrative with photos from the existing condition of the building - the work progress of the reformation — and from the new building after it is completed. These photos will cover the entire spectrum of the makeover/transformation so that the reader-viewer can "read" the entire history of the project in its time course.

(κυρίως) πάντα αναβαθμισμένο σε ό,τι αφορά τις εξελίξεις της εποχής.

με κάνει καλύτερο άνθρωπο - και φωτογράφο.

2006. As I have said before, my relationship with the students is give-and-take. This means that I give what I What I get most is that young people are the embodiment of

επίπεδο των νέων φωτογράφων;

νική φωτογραφία, όμως, απαιτεί ωριμότητα φωτογραφική - και όχι μόνο. Αυτός είναι και ο λόνος που στην αρχιτεκτονική φωτογραφία συναντάμε